

κυριε θεοδωσιε : Δυχόμεθα σοι υγίε και
δημαρλια : και παυν, ει τι άλλο αγαθου και
σωτηριου. ελλομοσι σοι μετα κυριου Ιωακνημ
τῃ Φαλῆκῃ τῆρα γ : και δεχθησεται, ως
πολύ.

mihi tibi prosperam valetudinem & felicitatem: nempe, quicquid est bonum ac salutare. Mittimus tibi per Dominum Ioannem Phalucum caseos tres: quos, quatinus tenuerimus, boni consule.

Manusculi missio,

Ιωσήφ σκύρα.

Iosephus Scyri.

M. CRVSI ANNOTAT.

Μάλιστ' ἔστιν οὐκ ὀνόματι σκύρα, ἀλλὰ πλὴν Λυκομήδους πρὸς ἀχιλλεῖα οἰκειότηται: καὶ πλὴν Νεοπτολέμου τῷ ἀχιλλεῖδι ἐν τῷ τραυθαγοῦσιν τι καὶ ἐν τρωάδι. Strabo lib. 9.

λβ'. † ΤΩ ΑΓΙΩ, ΤΩ ΠΡΩΤΟ-
νοταρίῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας,
κυριε θεοδωσιῳ, ἀλαβῶς
δοθῆναι.

S ANCTO PROTONTA-
rio magnæ Ecclesiæ, Domino
Theodosio.

XXXII.
Ex inf. Imbro.

† Τιμιώτατε αὐθνήτι, ἀγνε πρωτονοτα-
ριε, καὶ ἡμετέροισιν ἐν χριστῷ τῷ θεῷ ποθει-
νώτατε, κυριε θεοδωσιε: χάρις εἴη σοι, εἰρη-
νης, καὶ εὐεχῆ, ἀπὸ θεοῦ, καὶ κυρίου ἡμῶν
ἰησοῦ χριστοῦ. Ἀντιβολόμεν τοῦ θεοῦ, ἵνα ὑγι-
αίνεις, μετὰ πάντων τῶν φιλοῦντων σε.
Γίνωσκον, πῶς ἤλθαμεν ἕως τοῦ μαρμα-
ρῆσις περὶ σκυῖαν τῆς παραγωγίας. ἐν-
ταῦθα ἀδοκῆσα ἀπὸ πλὴν λυμικίου. μετῴ-
κειται Ἰππίασασίμεν τὰ ποδάρεα. Ταῦτον
ἀκῶμεν πολλὰς παραχάλις αὐτῷ θεῷ. Ε-
νέκεν τέττα παρὰ κάλωσαι πολλόν: ναμε-
ρῆσις καταλεπτῶς τὰ πράγματα, πῶς
περὶν, μετὸν τοσοῦτον κομισίῳ τῆς γρα-
φῆς: ἐὰν καὶ φιλεῖς ἡμᾶς, ἄλλοι οὐχί. ἐρρω-
σοῦ ἐν χριστῷ. καὶ πρὸς τῆς ἡμετέρῃ διδασκα-
λίᾳ, καὶ πρὸς τῆς μυστέρ ἀνδρέα. Εβλόμην,
να ἔλθῃ: ἀμὶ ἀκῶ παραχάλις. να ἔλθῃ, ἢ
οὐχί, ἕως σοῦ να ἀποδέμεν: ρεῖσε μεν, κα-
τὰ πᾶν ἐγνωρίσης, ἢ αὐθνήτι σοι, να κάμω.

Honoratissime Domine, sancte Protontaric, noster in Christo Deo dilectissime, Theodosi: gratia tecum sit, pax, & misericordia, à Deo, & Domino nostro Iesu Christo. Obsecramus Deum, ut valeas, tu, & omnes tui. Notum tibi sit, nos Proconnesum usque pervenisse, sanctissimi salutandi causa. Ibi pestilentia laboravi. Deinde, pedes mei doloribus capti sunt. Nunc autem, istinc magnam perturbationem audimus. Qua de causa valde te rogo: scribas ad me de singulis accuratè, quomodo procedant, per hunc Tabellarium: si modò nos charos habes. Nihil preterearestat. Vale in Christo. Etiam de nostro Doctore scribere, & de Domino Andrea. Volui istuc venire: verum turbas audio. Num veniam, nec te, ut tibi satisfaciamus: id in tuo arbitrio repono: ut mihi tua D. quid faciendum censeat, prescribat.

Salutatio.
Aegrotavi.
Audio de turbis in Ecclesia.
Significatum, num venire debeam.

† ὁ ἴμβρος Ἰωακείμ.

Imbri Episcopus, Iochimus.

M. CRVSI ANNOTA.

Imbrius (inquit Iliad, Eustathius) in sula Aeolica est: non longo interuallo à Lemno, è regione Tenedi.

Ab Imbrus illa

E. T. A. K. T. T. I. IOANNINA 2008

ἢ τὰ πρὸς ἰμβριώσιν, ἰμβριοὶ νομαίνοντο οἱ φυγοδιμνῆτες, ἢ τὰς δὲ ἰμβροὺς ἀποφύγοντες. Imbrios nominabant, qui iudicium subterfugiebant: simulantes, se in Imbro abesse.

Proconnesus, autore Strabone lib. 13. urbem habet, & fodinam albi lapidis (μέταλλον μέγα λονησ λίθου) valde laudati. Itaque eorum, quæ illic sunt, urbium opera, præcipuè Cyrici, ex eo sunt lapide. Hodie appellatur μαρμαρα: sine dubio, à fodinis marmari.

ΛΥ. Τ Τ Ω Τ Ι Μ Ι Ω Τ Α Τ Ω Κ Α Ί Α
 γίω ἐξάρχω, κυρθεοδοσίω, δὺλαρ
 βίωσ δ' οὐσίη. Α π ὸ
 τίνε.

HONORATISSIMO ET SAN-
 CTO Exarcho, Domino Theo-
 dosio.

XXXIII,
 Ex inf.
 Teno.

E Teno.

Bonæ uale-
 tudinis præ-
 catio.

† Τιμιώτατε καὶ θύγενεσσι, ἀγίε ἐξάρ-
 χε τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ πάσις τιμίαις
 ἀξίαις: τὸ ὑπὲρ λίθου σαμφοῦ καὶ ἰακίνθου
 τιμιώτερον ὄνομα, ἀδελφοὶ κυρθεοδοσίαι:
 τὸ γλυκίμι ὡς ἀληθῶς καὶ πρᾶγμα, καὶ ὄ-
 νομα: εὐχόμεθα θεῶσιν καὶ ἀνάξιοι εἶμι, τοῦ
 ὑψαίνεις ψυχικῶς ὁμῶς, καὶ σωματικῶς: εἰς
 σύστασιν, καὶ εἰς κατάρτισμόν, τῶν ἀγίων τῶ
 θεῶ ἐκκλησιῶν, καὶ εἰς ἡμετέραν ὠφέλειαν.
 Τυγαίνω καὶ αὐτὸς, μακροθυμία θεῶ, καὶ διὰ
 τῶν σῶν ἀγίων δ' ἰσχυρῶν, εἰς ἄρτι, μετρίως τῶ
 σώματι. Τὸ τίμιον δῶμα σὺ ἐλάβου: καὶ
 ἐγάρηκα κατὰ πολλὰ περὶ τῆς ὑγίαιας σὺ: καὶ
 περὶ τῆς δ' ἰσχυρίας, ὅπως μὰς δ' ἰσχυρίας,
 χῶρις ναὶ ποιησωμεν τὸ πρᾶγμα. ἔτω καὶ ἡ-
 μῶς, περὶ τῆς ἀγιοσύνης σου ἔχομεν ἄπει-
 ρον δ' ἰσχυρίαν, καὶ πληροφορίαν ἀμέτρη-
 τῶν, ἡ δ' εἰς εὐχὰς περὶ ἡμῶς: καὶ εἰς ἔδοξα θε-
 λει ἐλατῶθαι ὁ δεσμός τῆς ἀγάπης μας:
 μήτε ὁ δ' ἰσχυρία, μήτε κερὶ μακροήμεροισι:
 ἀλλὰ ἐπι καὶ ἐπι αὐξάνει: καὶ ἔχω τὰς ἐλπί-
 δας εἰς τῆς παναγίαν μὲν: ὅτινα ἀπελαύσω
 ὁμῶς εἰς κερὶ ἀγαθόν, καὶ εἰς ἔργον θεῶ. καὶ
 πάντα μὲν, περὶ τῶν.

Περὶ δ' ἐ τοῦ ἱερομόναχου, ὡν ἀπέσηλας
 εἰς πρὸς ὁπῶν τῆς ἀφεντίας σὺ, ἐποίησαμεν
 τὸ κατὰ δ' ἰσχυρίαν. Ἐπίγαμεν τὸ τίμιον σου
 δῶμα καὶ εἰς τὸν ἐπίσκοπον, μετὸ φιλότι-
 μον, ὅπως ἐγχαφες. Καὶ εἰς ἔδοξα ἡμῶς ἰλα-
 ρός: καὶ εἰς ὅσας εἰς ἡμῶς: καὶ ἔγενεν ἡ ζήτη-
 μεσθ' ἱερείς. Πλήρη ἦναι ὁ τόπος πᾶσι
 πτόχῶν, καὶ οἱ ἀνθρώποι ἀμαθῆς: καὶ δι-
 ρέοι ὀλίγοι. Καὶ πρὸς ἀκαλῶ σοι, δ' ἔξω το
 διὰ πολὺ. Καὶ αὐτὸ ἐχίλιζον, ναγκῆ
 πτόπῶν. Πλήρη ἔδοξα τῶ ἀγίω θεῶ, ὅπως ἐ-
 γινεν ἀρχὸν καλῆ: ὅπως ναὶ τύχωμεν καὶ ἡ-
 μῶς εἰς ὀλύγῳ δ' ἰσχυρίας τῆς μεγά-
 λης ἐκκλησίας. καὶ ἡμε καὶ περὶ χῶρις,
 πᾶσι ἔτυχεν καὶ ἡνῆξεν αὐτῆ ἡ ζήτη εἰς

Nobilis & honestissime, S. Exarcha magnæ
 Ecclesiæ, quous honore digni: quem precios-
 sis gemmis, sapphiro & hyacinto antepo-
 no, frater Theodosi: cuius persona nomenq̄
 mihi reuera dulce est: oro Deum, licet indi-
 gnus, ut animo corporeq̄ valeas: ad consti-
 tuendas & perficiendas sanctas Dei Eccle-
 sias, atque ad nostram utilitatem. Valetu-
 dine ego quoque, indulgentiâ Dei, tuisq̄ san-
 ctis precibus, commoda adhuc sic satis uior.
 Accepi honorandas literas tuas: cumq̄
 te rectè valere intellexi, valde letatus sum:
 nec non de fauore & benedictione, quam no-
 bis exhibes: licet non faciamus illud, quod
 nos decebat. Quare & sanctitati tue nos gra-
 tiam habemus immensam, maximam tue
 erga nos beneuolentiæ certitudinem habent-
 es: nec unquam imminuitur vinculū chari-
 tatis nostræ: neque uia intervallo, neque tem-
 poris longinquitate: sed magis magnisq̄ au-
 gescet: spemq̄, in sanctissima nostra Domina
 habeo: nos aliquando fructum capturos ex
 amicitia nostra, tempore bono, ad opus Dei.
 De hoc satis.

Iam, quod ad Hieromonachum D. tuae,
 huc missum, attinet: fecimus, quod virium
 nostrarum fuit. Attulimus tuas venerabiles
 literas ad Episcopum, unâ cum munere, de
 quo scripsisti. Excepit is nos hilarè: de-
 ditq̄ nobis potestatem. Itaque subsidij corro-
 gatio, presentibus sacerdotibus, facta est.
 Ceterum, magna paupertas in hoc loco est,
 & hominum ruditas illiberalitasq̄: ita, ut
 parum collationis factum sit. Itaque te ro-
 go, ut equi bonisq̄ facias. Hoc cum ipsū,
 quod datum est, non speraueram. Nunc,
 gratia Deo habenda est, quod bonum tamen
 principium factum sit: ut nos quoque ali-
 quam à magna Ecclesia gratiam benedictio-

Ipse quoq̄
 ualet.

Gratiarum
 actio pro
 benedictio-
 ne Patriar-
 chica.

Episcopi
 Teni per-
 missum, col-
 lectio sub-
 dii Theodo-
 sio ibi facta

Boni consu-
 latur ea, q̄-
 uis non ma-
 gna,

netiq̄ consequeremur. Saneq̄ gaudeo, hanc requisitionem sese aperuisse nostrâ potissimum

τὸ χαρῶν μας: ἀπερ ἤτων κεκλησμένη πάντο-
τα. Τὸν δ' ἄγιον πνευματικὸν γινώσκεις αὐ-
τὸν, ὡς ἰσχυρῶν τῆς ἀφεντίας σου. καὶ γὰρ
ἔμικρὰς χάριτας ὁμολογεῖ, καὶ μαρτυρεῖ ὑ-
πὲρ αὐθεντίας, ὡς καὶ ἡμεῖς ἴδαμεν. ἄλλου
δ' οὐχ εἶ: καὶ ὁ Θεὸς ἔσω μεθημισίων. ἔρρωσόν.

† πρωτοπάπας τίνε κατὰ πάντα
ιδ' ἄλος σου.

etate: quæ antea semper clausa fuit. Sanctum
autem Pneumaticum, propugnatorem D. iue
cognitum habeto. Non enim paruas agit gra-
tias, & testatas facit, Patriarchicæ Domina-
tioni: id quod certò scimus. Aliud, quod scri-
bam, nihil est. Nobiscum ergo Deus sit. Vale.

Protopapa Tenu, tuus
ΙΟΥΝΟΣ.

Bonis uiris
res grata.

M. CRVSI ANNOTA.

Exarchus fuit 1576. Theodosius: in Aegæi Maris insulas, à Patriarcha D. Hieremia, corrogandi tributi cau-
sa emissus. Tunc temporis, etiam in ins. Tenium, ubi latinus Episcopus est: quam adhuc Veneti (in medio Otto-
mannici Imperij: quod, mltum) tenent: literis missis, idem tentauit: & aliquid tamen effecit, ut ex hac Episto-
la apparet. τὴν ἴσην ἰσχυρῶν, ἀπὸ οὐρανῶν τὴν ἐκλήθει δὲ ὑδρῶσα, διὰ τὸ κατ' ἀρτυρῶ εἶναι. Tenu (inquit
Steph. de urbibus) insula Cyclas est, à conditore Teno dicta. Alio nomine Hydrussa, quia irrigua. Icon Venetijs
excusa huius insule, ostendit Tenium oppidum, in monte situm. Ibi addita, hæc uerba. Tine, ins. & città an-
tiqua, posta nello Arcipelago: doue antiquamente uì era il tempio di Nettuno: longi di
Delos & Micone milia 15. insula bellissima, delli Illmi Signori Veneti. il circuito della
quale, sonno da millia 50. in circa.

Tenus inf.

† ΤΩ ΔΟΥΛΩΤΩ ΝΟΤΑΡΙΩ,
λδ. κυρῶ Θεοδοσίω τῷ Ζηγομαλά: τῷ ἐν ἀγίῳ
πνεύματι ὑῶ, κατὰ πνεῦμα ἀγαπη-
τῶ, τῆς ἡμῶν ταπεινό-
τητῶ.

DOCTISSIMO NOTARIO, D.
Theodosio Zygomalæ: filio per
Spiratum Sanctum humis
litis nostræ di-
lecto.

XXXIII.
Nauplio &
Argis.

† Ἐντιμώτατε, λογιώτατε, κύριε Θεοδόσιε,
ἄξιε νοτάριε τῆς ἀγιωτάτης τῆς χριστιανικῆς μεγά-
λης ἐκκλησίας: ἡδίστε καὶ παρρησιαστικῆ, κα-
τὰ πνεῦμα ἀγαπητῆ, τῆς ἡμῶν ταπεινότητος:
χάρις εἴη τῇ σῇ τιμιότητι δὲ τῷ Θεῷ παντοκρά-
τορι. Περὶ τῆς ὑμετέρας ἐξ ἀρχίας τῆς ὑδρο-
πολιτῆας, γινώσκεις: ὅτι οἱ ἱερεῖς, κρυφῶς καὶ φα-
νερῶς ἀρπάζουσιν αὐτά. λαμβάνουσιν εἰς τὸν
πρώτον γάμου ἄσπρα β, καὶ εἰς τὸν δεύτερον
κα δ, καὶ εἰς τὸν τρίτον ξ: καὶ πάλιν ἐμισυ κροτῶν
κρυφῶς: καὶ λέγουσιν πολλὰς προφάσεις ψδύ-
κας. Ὁμως εἰθέλεις, ἵνα λαμβάνεις πάντα
σὺ πάλιν δίκαια, σῶα, καὶ ἀνελλιπέως: ἀπέσειλεν
ὀρισμὸν βασιλικόν: ἵνα γράφῃ κατ' ὄνομα,
τόσον διὰ τῶν γάμων, ὡσπερ καὶ τῶν ζητείων.
καὶ τιμιῶν γράμματα νὰ λάβῃς ὡσαύτῃ τῶν δεσφῶ
τῶν μαρτυρῶν οἰκονομικῶν, κατὰ τῶν οἰκονομῶν ἐκέ-
λευσεν, καὶ τῶν ἱερέων ἵνα ἀργῆ αὐτοῦ, καὶ παιδῆ
υεῖ. μόνον εἰς τὸν οἰκονόμου νὰ ἔλθῃ ἡ ἀργεῖα:
ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἡ ρίζα τῶν κακῶν: καὶ μὴ τῆς παι-
δείας τῶν θελήσων φοβηθῆ ὅι ἐπίλοιποι. τὸν τι-
μιώτατον καὶ σοφώτατον, τὸν ἄγιον, τὸν μέγα ῥή-
τωρ, τὸν σοφὸν γεννήτορα ἀχόρομεθα, καὶ ἐν κυριῶ
προσσυγορῶμεν. ὁ σὸς πεινότητος γαμβρὸς,
κύριος ἰσχυρῶν ὁ πατριάρχης, ὑγιῶς ἔχη τῇ
τῷ Θεῷ βοήθειαν: καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐ-
τῶ:

Honoratissime & doctissime Domine Theo-
dosi, Notarie sanctissima Christi magna Ec-
clesia dignissime: fili iucundissime & deside-
rabilis, secundum spiritum dilectæ, nostræ hu-
militatis: gratia sit excellentiæ tuæ à Deo om-
nipotentis. De uestra Hydropolitza Exarchia
notum tibi sit: res eius à Sacerdotibus, quæ
clam, quæ palam, diripi. Accipio de primo ma-
trimonio XII. Aspra, de secundo XXIII. de
tertio LX. quorum dimidiū occultè retinent:
ac multa mendacia pratexunt. Ergo si omne
ius tuum, integrum, nec diminutum, obtine-
re cupis: mitte Regnum mandatum: quo no-
minatim per scriptū sit, tantū de coniugis ex-
igendū esse: quantum tributi penditur Patriar-
cha, per Exarchū exigēti. Accipe quoque sacrū
à Domino nostro Oecumenico rescriptū, cōtra
Oecononū illū, & Sacerdotes: quo cessare iu-
beatur à munere suo, & castigetur. Aduersus
Oecononū quæ certè, abrogatio muneris ue-
niat: quoniā ipse est autor omnis mali: quo di-
gnè castigato, ceteri habebunt metū. Venerā-
do & sapientissimo, S. Rhetori magno, patri
tuo, salutem in Domino, & bona quæque, pre-
camur. Tuus charissimus affinis, Michael Ta-
bularius, bene ualet auxilio Dei: sed & cun-
cti

Salutatio
Sacerdotū
interuersio-
nes, coercē-
das esse.

Præsertim
Oeconomi
fraudem.

Salutatio-
nes.

Ἰβ: καὶ πάντας ὑμᾶς χαιρετῶν, καὶ ἡδ' ἕως ἀσπάζονται. καὶ διὰ τὴν ὥραν ἔχ' ὄρεθ' ἐνταῦθα: ὅτι ἐπεὶ ὄθη ἔξω διὰ μετὰ ξιομικῆ μετ' ἡματ- ζυκάτ' εἰς ἡσίοι. ὁ δ' ἑὸς τῆς εἰρήνης διὰ φυλάτῃ τῆ λογιότητι ἡμῶν ἀνώτερος ἐκ πάντος λυπηρῶ.

Esti domestici eius: ydemq, omnes vos plurima salute amanter impertiuntur. Qua hora ego has scribebam, ipse non aderat: sed ob sericum comparandum peregrè abierat: qui per Matzucatum ad te scribet. Deus pacis conseruet prastantem doctrinam uestram, omnis doloris molestiaq, expertem.

† Ναυπλοῖα καὶ Ἀργῶν Διονύσιος, καὶ ὑμέτερος Ὀρχήτης.

Nauply & Argorum Dionysius, uester ad Deum supplex.

Huius Epistolæ extrinsecus impressum fuit, sine cera subiecta, signum: habens in ambitu, Ο ΝΑΥΠΛΟΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΓΟΥΕ.

M. CRV S I I A N N O T A T .

Soror Theodosii, Anna nomine, huic Michaelo nupta est: sicut in alia Epistola scriptum est. ὁ ἐντιμώτατος κύριος μεγαλ, ὁ γαμβρός σου, μετὰ τῆς ἀρχοντίσας, τῆς ὑμετέρας ἐξαδέλφης (inquit) ἱεροῦς Stamatius Nauplij scribēs) καὶ τέκνῳ, καλῶς ἔχει, θυσ οὐδ' οὐκ ἔστι. Et rursus: scripsi hac ὑπὸ τῷ ἀνθετίσ τῷ γαμβρῷ σου βιαθεῖς: καὶ τῆς κυρίας Ἀννης, τῆς παιμπούθουτ' σου ἀυτάδελφης, καὶ ἡμετέρας ἐξαδέλφης. In eadē Epistola, etiā altera quædam indicatur soror D. Theodosii, Byzantijs (sicut prior, in Peloponneso) uersans, his uerbis. Ομοίως, καὶ τὸν ἀνθετίω, τὸν κύριον ἀδελφῶν, τὸν ὑμετέρον σου γαμβρῶν, μετὰ τῆς περιπούτου σου ἀδελφῆς, καὶ φίλων, ἐν ψυχῆς συχόμῃ προσεῖρω. Nauplium, Arg. icæ regionis urbs, antea Neapolis Romanicæ, D. Theodosii patria.

D. Theod, sorores.

Sororij eius Michael, & Adam.

Λέ. Ἰ ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΩΤΑΤΩ ΚΥΡΕΙΩ ΘΕΟΔΟΣΙΩ, ΤΩ ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΤΩ ΚΥΡΕΙΩ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΔΙΛΑΒΩΣ ΔΟΘΕΙΝ.

HONORATISSIMO ET GRAUISSIMO UIRO, DOMINO THEODOSIO M. Ecclesiæ Protonotario.

XXXV. Monembasiâ.

† Τιμιώτατε, σπουδαιώτατε, καὶ λογιώτατε, ὁ με πρώτονοτάτερε τῆς καθ' ἡμῶν τῶ χριστῷ με γάλης Ἐκκλησίας, κύριε θεοδόσιε: χαίροις ἐν χριστῷ καὶ καλῶς ἔχοις. Καὶ ἡμεῖς καλῶς ἔχωμεν ἕως ἄρτι: θεόμνηοι τῷ θεῷ, νάσε διὰ φυλάτῃς εἰς ἡμῶν, τῶν φίλων τῶν σε, ὁ φρόσιώλω καὶ ἀγαλλίασι. Πολλάκις ἔγραψες, καὶ ὀνηδίξῃς μας: πῶς δ' ἐν κατὰ δεχομεθ' ἐν, να γράψωμε τῆς ἀυθεντίας σου: ἢ πῶς λυπηρῶμεν τὸ χαρτῆ, καὶ τὸ μεμβράνη. Καὶ ἡμεῖς, ὁ θεὸς τὸ ἡξ' ὄρετο, πῶς ὄρεσκομεθευ εἰς τὸν βασιανισμῶν τόπου ἐτῶν, εἰς ἀφανίεις καὶ συμφοραῖς μεγάλαις, καθὼ τῶν ὄρων, καὶ τῶν ἡμερῶν: ὅτι μόλις γλυτόνομε τῶν παλέπορου ζολῶ ἐτῶν. λοιπὸν γράφῃς με ἡ ἀυθεντία σου: νάσε σου σήλο ἀπόδειξι, πῶς ἔχρεος ἔσε ὁ μακάριος ἑὸς ἑσπότης μας ἑ παναγιωτάτι 220. φληεῖα ἀπὸ τοχάρφ' τ' ε. καὶ ἰδ' ἑκάμαμετο μεμεγάλου κόπου, καὶ με ἑξοδαῖς περλοαῖς: καὶ σέλο σου το μετὸν κυριῶν ἀντωνίου τ' καλαφάτῃ. Καὶ ἰδ' ἑ πάραχσε, να ὄγαλῃς ἡποτε: να γένη βοήθεια εἰς τὸ χαράτ' ζιμας: ὅτι ὁ θεὸς τὸ ἡξ' ὄρε, πῶς ἔξωδαῖς καὶ κακὰ ἔχομε πᾶσαι ἡμέραι: ἔξωχ' μετὸν τρεῖςκατάρατοῦ παπῆς, νικέλαου: ὁ π' ἑτὸν ἑσηλατῃ, να τὸν ἐκάμομε ἐπίσκοπον ἀβαρίνα: καὶ ἔχομας τόρα ἔξωδιαισμοῦς ἐγγύς ἐκατὸν φληεῖα.

Honoratissime, grauiissime, doctissime, S. Protonotarie, M. apud nos Ecclesiæ Christi, D. Theodosi: salue in Christo, & bene te habe. Nos etiam bene ualemus adhuc: orantes Deum, ut te conseruet ad nostram, amicorum tuorum, lætitiā & exultationem. Sape nobis scribens, obycis: qui fiat, quod non tantillum laboris cupiamus, ut D. tua scribamus: aut, quod deficiamur papyro & membrana. Sed nouit Deus, quā in hoc misero loco affligamur, quantis in calamitatibus uersemur: idē, quotidie, & singulis horis: ita, ut uix liberemus hanc ærumnosā uitam. Deinde, petit D. tua: ut mittam demonstrationē, quomodo debuerit Macarius Sanctissimo nostro 220. Ducatos de suo tributo. Ecce, fecimus hoc magno labore, & nimis expensis: ac mitto tibi per D. Antonium Calaphaten. Vide, da operam ut efferas aliquid: quo subsidium afferatur tributo nostro. Deum enim uestor, quantas expensas & onera sustineamus in dies singulos: præsertim cum detestabili Sac. Nicolao: quem huc misistis ut cum faceremus Episcopum ciuitatis Pyl: qui nos iam in expensas prope centum Ducatorum adduxit. Optimum senem Dominum Stama-

Salutatio.

Excusatio longioris & lentij, ab ærumnis.

Rationes & subsidium tributi.

pfaff Niclas

Τὸν ἀνθετίω τὸν γέροντα, τὸν κύριον 5α-

ἡ ἀγάπη: τὸν αὐθιγὸν τὸν πατριάρχου σου, τὸν κύριον γεώργιον: τὸν κύριον ἀδάμιον, οὗτον ἅπαντας φοίλους: ὄχι καὶ δὲ λογίαν κερμίζομεν. Καὶ ὄχι χαρίζομαι πολλὰ τὸν θεόν: πὸς ἐγὼν ἐδ' ἐκότης μετὰ μαζογεώργου, Δεόμεθα τῷ θεῷ, νὰ εἶναι ὅρα καλὰ καὶ ἀγαθὰ: νὰ ἀδμερίσται, νὰ γυνοῖται πολλοὶ χρόνοι. ἄλλοι ἐχὶ διὰ τῆς ὄρας: καὶ εἰ χρόνοι τῆς αὐθιγίας σου, πολλοὶ καὶ καλοὶ. Ἐρρώσε.

ὁ μονεμβασίας Ἰωάσαφ, καὶ σὸς κατὰ πάντα.

Stamatium, & socerum tuum D. Georgium & Adamum, ceteros deniq; amicos omnes, precib. & benedictione nostra prosequimur. Grattas etiam magnas ago Deo, de affinitate cum M. Georgio contracta. Precemur Deum, ut hora sit auspiciata & bona: ut in multos annos feliciter uiuas. Aliud nihil hac vice: sed anni D. tue contingant multi & boni. Vale.

Salutatio, & de matrimonio gratulatio.

Monembasia Metropolitæ Ioasaphus, iuus ex asse.

M. CRYSII ANNOTATIONES.

Die 2. Nouemb. (ἡμέρα νεομαρτίου) anni 1573. D. Theodosij, & Irene Moschiniæ, nuptiæ fuerunt: quo die, per famulum meum, Fridet. Castellionem, reuerendo Bebenhusano Abbati, D. D. Eberhardo Bidenbachio, Exemplaria τῶ ἱμῶν ἄρα τὸν πολιτὸν σου, reliquis Dominis Abbatibus distribuenda, misit pro quibus etiam sequenti tempore, luculentum munus, καὶ πρὸς ἀνάξιν, accepit. Eodem ergo anno, hæc etiam Epistola scripta est. Patriarcha, ut Regi Turcarum tributum quotannis pendere possit: per Exarchos pecuniam ab Episcopis exigit, qui à suis Ecclesijs capiunt. Pylus Nestoris, βασιλεὺς nunc est, italæ Nauarim. Cepit Turca CIO IO anno Christi: ut apud Iouium libro 8. est. Iunco portui insistit. Monembasia, Argiæ ciuitas, olim Epidaurus. Tunc, Corinthio Antistiti suberant, Monembasiæ & Argorum Episcopi: nunc Monembasianus, Metropolitæ est: & Argos ac Nauplium, ἡνι Μετροπολις.

D. Theod. nuptiæ.

Pylus C. Monembasia

λς'.

ΤΩ ΑΤΤΩ.

EIDEM.

Ἰ Τιμιώτατε κύριε Θεοδόσε, πρωτοπρότερος τῆς τῶ χριστῶ μεγάλης ἐκκλησίας: ἡ ἐ κατὰ πνεῦμα τῆς ἡμῶν ταπεινότητος: χαίρει ἐν χριστῷ τῷ θεῷ, καὶ καλῶς ἔχοις. Ἰνωρίζω σε, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἡγίως ἔχομεν. τὸ χαβιάρι, ὅπερ ἐδόσες τῷ γάμῳ καὶ τῷ καλῷ φάτι, ἐλάβασμέναι καὶ ὄχι χαρίζομετο πρὸς ἀ. καὶ ἀποσέλωνο σε μετὰ ἀναγνώσει τὸν σκηφόν, εἰς ἀβαρέλη λάδι: καὶ εἰς λύτρα ἰο. καὶ δέξαι τὸ ὄλιγον διὰ πολλόν. καὶ διὰ τὴν ἔλεος, ὅπως μὴ ἐξαφες κερὸς δ' ἐμ' ἡτονεϊάμη, ἀν' ὅσοι ὁ θεός, ἡς τ' κερὸν θέλομε τὴν ὀρδινιάση κατὰ τὴν τάξην, καὶ θελομε τῆς ἐσῆλη. καὶ, ἡ τι ἄλλο κάμνει χρεία τῆς αὐθιγίας σου: πάντοτε ὀρζέμας. Ὁ γέροντάς με, ὁ ἀγιος, ὁ μονεμβασίας, εὐχετὴ τὴν αὐθιγίαν σου: καὶ χάρη τῆς χριστῶ μου, πρὸς μετὰ τὸν ἡρηνηκός, καὶ ἀραπημνός πολλόν. ἄλλο γήνοσκε, ἀγίε πρωτοπρότερε. ὅτι ἐρχετὴ εἰς ἀσ μίαν ἀπόπαπας, ὄνομα Ἰωάσαφ. ἐπὶ ἔξέ με πολλὰ: καὶ ἡσ αὐτὸ ἐξέθημα σιωδίκος ἡσ ὁ γέροντάς με: καὶ εἰς οὗτον λιπὴς ἀρχιερεῖς, τὸν ἐκίση ἐβρεθέντων καὶ ἐκαθ' ἡραμέτονε: καὶ, ἀγέρθη, καὶ ὀποδ' ἐξ ἡ τίπατες χράμματα: με δ' ἐμ το πιάσετε: μόνον ὀποδ' ἰοξέτε τότε, ὅτι εἰς ἀτιχὸν πρὸς.

Ἰ Κορώνης Ἀρσένιος.

ΤΩ

Honoratissime D. Theodosi, magnæ Ecclesiæ Christi Protonotarie: secundum spiritum filij humilitatus nostræ: salue beneficio Christi Dei nostri; & bene tibi sit. Certiorem te facio, nos etiam bona ualetudine uti. Salsamentum, quod Iacobo Calaphata dedisti, accepimus, et magnas pro eo gratias agimus. Mitto tibi per Anagnosten Suiphum, olei vasculum, quæ sunt decem libra: quod, licet paruum, accipe, tanquam si sit magnum. De oliuis quod scribis tempus non erat: sed si Deus dederit, eas suo tempore, debita promissione & ordine adhibito, mittemus. Quinetiam, si quid aliud D. tue opus erit: omni tempore præcipe nobis. Senex meus, Sanctus Monembasia, bene precatur D. tue: & gratiâ Dei, pacificè cum ipso dego, valde charus ei. Etiam hoc accipe, S. Protonotarie. Venit istuc nebulo quidam, Sacerdotio motus, nomine Ioasaphus. Id multum mihi negotij faceſſebat. Ideo synodicè stetit coram sene meo: & reliquis, qui tunc ibi erant, Pontificibus: eumq; officio deiecimus. Qui si uenerit, et aliquas literas exhibuerit: nullo modo eas accipite: sed ipsum abigite: quia valde malus homo est.

XXXVI. Coronâ.

Salutatio.

Donorum missio.

Concordia cum Metro polita.

Pfaff Ioasaph repellatur.

Coronæ Episcopus Arsenius.

M.

M. CRVSI ANNOTAT.

Corona, oppidum Messeniae in Peloponneso regionis est: quae putatur esse, quam Homerus πύλονα vocat. Cuius eius, dicitur κορωνάϊοι, κορωνάσις, ἢ κορωνοασίς. Inde oriundus Nicolaus Kali, λύτρον μερκενς, mecum erat 27. Mart. 1557. ut alibi commemoravi. Unde prima mihi occasio τῆς κορωνῆς τῶν γραικῶν γλώσσῃς contigit. Corona uero, κορώνεια, Boeotiae ciuitas est: ubi olim Philippus R. Atheniensis Graecisq; praelio graui superauit. De utraq; Strabo ἢ Steph. Geographi. τὸ χυβιάει, salsamentum quoddam, seu τῶριχον, nigri coloris, ἐπισκίβια: quod in delicijs illic habetur: sed non magnisibat à G. D. Dauide Vugnadio: sicut ex D. Gerlachio intellexi.

Corona C. Caronea.

λζ'. † ΤΩ ΘΕΙΟΤΑΤΩ ΚΑΙ ΔΟΓΙΟ ΠΑΤΕΡΙ ΚΥΡΙΑΙ ΙΩΑΝΝΗ, ΤΩ ΣΑΓΟΜΑΛΑ, ΕΝ ΑΥΠΛΙΑ ΔΕΘΕΙΑ.

DIVINO ET DOCTISSIMO UIRO, D. Ioanni Sagomala, Nauplij detur.

XXXVII.

† Ευγενές ατε, ἐνπιμώπιτε, λογώτατε ἄρχων, κύριε ἰωάννη σαγομαλά: χάρις εἴη σοι, καὶ εἰρήνη, ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. ὡς ὀλίγα κερῶ ἔλαβα τῆς προσηγορίας τῆς καλοσύνης σου: καὶ μετ' ἀχαριστίας ταῦτ' ἔδωξάμινα: καὶ οὐδὲν ἔσθ' ἡμῶν ἡ ἀγάπη σου, καὶ ἀπὸ σιωπῆς δὲν ἀποδοῦναι ἀπὸ κερῶν νασε σέλευ, ὡς ἔζητησας παρ' ἡμῶν. Νῦν δὲ ἐλθὼν ἐν τῷ αὐτόθει ὁ εὐγενέστατος, καὶ πρῶτος, καὶ ὡς φωνέσται ἄρχων, ὁ ἀσκήτης, ὁ κύριος μενάν: ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὡς τῆς εὐγενείας σου: καὶ πῶς ποθῆς, νὰ ἐλθῆς ἐδῶ, εἰς τὰ μέρη ἐστῆς νασε αἰθῆς. καὶ ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀκαλοφάνης: καὶ ἐλθε ἡ εὐγενεία σου ἀναπρῆτως. θέλης ἀναπαυθῆ, καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν σιωπῆσιν, ὡς θέλης ἡ ἀγάπη σου. ταῦτα μετ' ἀπὸ σιωπῆς ἔγραψα τῇ εὐγενείᾳ σου: καὶ σύγγνωθί μοι ὅτι ὁ κομισῆς ἦτομ ἕως ἀκῶς: καὶ κερῶν δὲν εἶχα, περαιοτέρως νασε γράφω. καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης εἴη μετ' τῆς εὐγενείας σου, καὶ μετὰ πάντων τῶν σῶν.

† παλαιῶν πατέρων, διονύσιος.

Nobilis honoratissime, doctissimeq; Domine Ioanne Sagomala: gratia ἢ pax tibi contingat à Deo omnipotente. Modico antè tempore, accepi honorabilem Epistolam bonitatis tuae: ac cum gratiarum actione accepi: intellexi q; illa, de qua b. nobilitas tua ad nos scribit. Non autem potui tunc confestim tibi responsum ad ea, quae à nobis requirebas, mittere. Nunc uero, istinc veniens nobilis, honoratissimus, ἢ praeclustris, D. Menunus, nunciauit nobis de voluntatis nobilitatis T. te huc cupere venire, ut in hisce locis comoreris. Id perquam mihi placuit: Itaq; sine mora, D. tua ueniat. Quietem inuenies, ἢ quidem inter familiares nostros, ad arbitrium tuum. Hac mihi ita breuiter rescribenti, nobilitas T. ignoscat: quia nuntius, valde properabat: nec tempus habebam, pluribus ad te scribendi. Deus pacis sit cum nobilitate tua, ἢ tuis omnibus.

Priscis patris. Precatio iusta.

Silentij excusatio.

Venias huc acceptus eris.

Veterum Patrum Metropolitae, Dionysius.

M. CRVSI ANNOTAT.

Sagomalis, Ioannes Zygomalis est, pater Theodosij. Patre, ciuitas Achaiae in Peloponneso: ἀπὸ τῶν πατέρων ὁ πολίτης, πατρῶς. Steph. de urbibus. Laonicus lib. 7. πόλιν ἀχαΐαν ἀνομιμασιν ἀππελλᾶ. Patrensis Antistes, olim 3. Episcopatus habebat: nunc duos, Medonae ἢ Coronae. Sed nouarum Patrum, in Hellade, Ecclesiis 80. habet.

Patre,

λη'. ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ, ἀπὸ ρὸς σεφῶ.

CORINTHII METROPOLITAE, uiri sapientis.

XXXVIII. Corintha,

Πρὸς τὴν ἡμῶν τεπεινοτήτων ἐλθὼν κύριος σου μάτης, ὁ μεσοκώτερος, Ζυγομαλάς, χάρις θεοῦ εἰς αὐτῆς: ἠρώτησεν, εἰς ὃ πατρῶν γένος, νόμιμος εἴη, λέγων. Κύριος ἰανθῆς ὁ κῆβλης εἶχε θυγατέρα, ὀνομάτι ριγῆαν. ἀνεδέξατο ἡ καὶ ἀπὸ τῆς ἀγάθ' ἑαπίσματος ὁ αὐτὸς κύριος ἰανθῆς, μαριταν τὴν θυγατέρα ἑαπὸ τῆς ἡμῶν. κύριος δ' αμιανὸς ἢ τις Ζαχαράτος, λαβὼν προτεροῦ εἰς γυναῖκα.

Cum D. Stamatius Zygomalis, musicus p. stantissimus, nostrae humilitatis uisenda causa huc uenisset: interrogauit, num hoc, q; sequitur, coniugium legitimum esset. D. Ianules Cubles habuit filiam, nomine Reginam. Sustulit idem Ianules à sacro fonte, Marietā, eiusdē Stamatij filia. Damianus deinde quidā Zacharatus, duclā in matrimonium antea Regina, Ianule filia, eademq; mortua.

γυωαῖκα ῥιγίνας τῶν τῆς κυρίας ἰανύλης θυγα-
τέρας: καὶ ὁποῦ θανάσης αὐτῆς, ἔλαβεν εἰς γυωαῖ
κα δευτέρου γάμου, τῶν πνδματικῶν θυγατέρα
τῆς αὐτῆς κυρίας ἰανύλης, τῶν μαριέταν. Καὶ ἐστὶ
λίαν παράνομον, καὶ ἀσυγχώρητον. εἰς αὐτὴν
ἔλαβε δύο ἀδελφάς. καὶ πῶς οὐκ ἄτοπος
ἐπειδὴ ὁ κύριος ἰανύλης ἐκείνῳ ὁ κύβλης,
τῆς μετὰ ῥιγίνας γεννήτωρ κατὰ σάρκα ἐστὶν: τὸ
ἴμαρ μέτας, πνδματικὸς γεννήτωρ: ὡς εἶναι
αὐτῶς, ἀδελφάς, ἐνὸς πατρὸς τέκνα, κατὰ
τῶν τῆς θεῆς νόμου διατάξεις: καὶ μάστιγα, μετὰ
ζοτήρα λέγων τῶν πνδματικῶν συγγενει-
αυτῆς σαρκικῆς. Διὰ τῆς γῆρας ἡμεῖς ἐρωτη-
θέντες, καὶ ὀφείλοντες, τῶν σωτηριῶν προζε-
νεῖν: τίς ἀγνοῶσι πῶσι δηλοποιῶμεν: ὅτι ὁ πα-
ρὼν γάμος ἐστὶν παράνομος, καὶ κέκωλυμέ-
νος, καὶ ἀσυγχώρητος εἰς τὸν αἰῶνα, εἰ μὴ
διαζυχθῆ. Οἶμαι δὲ, καὶ καλῶς πέπεσμα:
ὅτι ἐκ ἐδηλώθη τὰς τρεῖς ὁπῶς τῶ ἀδελφῶ καὶ
συλλετρυγῶ ἡμῶν, τῶ ἀγίῳ ναύπαλιῳ. εἰ γὰρ ἐ-
γίνωσκον: οὐκ αὖ εἶασεν γενέσθαι ποτὶς τε, γενό-
μενον τῶ ἀδελφῶ: ἀλλὰ διασαύσει καὶ χω-
ρίσει καθόλα τὸ ποῖτον, ὡς βέβηλον καὶ ῥη-
παρόν.

uxorem, duxit secundis nuptijs, spiritalem
filiam eiusdem Ianule, ipsam Marietam.
Id verò nimis quã legibus aduersatur, nec
conceditur. Unus vir duxit duas soro-
res. Id quomodo non sit absurdum? Nam
Ianules ille Cubles, Regina pater corporalis
est. Marieta verò parens spiritalis: ita ut i-
pse, sorores sint, unius patris liberi, ex diui-
na legis constitutione: praesertim, cum in ea
maior etiã perhibeatur spiritalis cognitio,
quàm carnalis. Quamobrem & nos, de hoc
negotio consulti, & salutem animorum consule-
re debentes: omnibus, quos hæc latent, notum
facimus: hoc coniugium esse illegitimum, pro-
hibitum, inconcessum in æternum, nisi disun-
ctio fiat. Arbitror autem, imò certò persuasum
habeo: non hoc modo rem expositam fuisse
nostro fratri, & rerum sacrarum collegæ, san-
cto Nauply Presuli. Si enim cognitam habuis-
set: profecto concessurus non fuisset: nec post-
quam facta est, ratam habebit: sed diuellet,
prorsusq̃, ut profanam, & impuram copu-
lam separabit.

Coniugium
duarum so-
rorum,
carnalis &
spiritalis,
irritum.

† ὁ Κορίνθιος Ἰωάννης Φ.

Corinthi Metropolita, Ioan-
saphus.

M. CRVSI ANNOTAT.

Stamatius hic Zygomalas, D. Theodosii patris est: ut apparet ex loco Stamatianæ Epistolæ, supra in
34. Epistolæ Annot. à nobis citato. Res sic se habet.

Zygomalæ fratres { Ioannes { Theodosius: cuius uxor, Irena: Irena autem mater, Theodora.
{ Stamatius
{ Anna, Michaelo } nupta. Huic Michaelo, alibi reperi nomē Pauliotæ (παυλιώτης)
{ Maria, Adamo } additum.
Stamatius—Marieta.

Zygomales

In eadem Epistola Samatij ad Theodosium: Salutant te quoque, inquit, ὁ γέροντας ὁ πονηρός μιν, καὶ ἄλλοι
μιχαὴλ βαμπαιώτης, καὶ ἄλλοι πῆρος συγόμεναί, καὶ ἄλλοι ἀμιήτρι, καὶ ἄλλοι ἰωάννης σαχαράτος:
socer meus senex, & D. Michael Babaciota, & D. Petrus Zygomalas, & D. Demetrius Bachatures, & D. Io-
annes Zacharatus. Corinthum cepit Turca i. 458. & Peloponneso tributum imposuit. Tunc enim Constantini
Imp. fratres, Demetrius & Thomas, de principatu ibi inter se discordabāt. Deinde i. 460. Turca, expulso Tho-
ma & fratre secum abducto, Peloponnesum occupauit. Corinthi Metropolita πῆρος πηλοποννήσου aliquot E-
piscopos sub se habet: ut, Damalensem, Cephalenium, Zacynthium, & alios.

Corinthus
à Turcis ca-
pta.

λβ. † ΤΩ ΕΝΤΙΜΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ
ΔΥΣΚΕΣΑΤΩ, καὶ λογιωτάτῳ ἄρχῳ, κυρίῳ
θεοδόσιῳ, καὶ πρωτονοταρίῳ τῆς
μεγάλῃς ἐκκλησίας,
δοθείη.

HONESTISSIMO, NOBILISS.
& doctissimo uiro, Domino Theo-
dosio M. Ecclesiæ Prætono-
tario.

XXXIX.
Athenis.

† Ἐντιμώτατε, δύσκεσατε, λογιώτατε ἄρ-
χῳ, κύριε θεοδόσιε: καὶ μέγα πρωτονοταρίε
τῆς τῆς χριστοῦ καὶ θεῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας:
καὶ

Honoratissime, nobilissime, doctissime Do-
mine Theodosi: magne Prætonotarie magne
Christi, Dei nostri, Ecclesiæ: fili secundum
spiri-

καὶ ἡ ἐκαστὸν πνεῦμα ποθεινότατε τῆς ἐμῆς ταπεινότατης χάριτος εἶσοι, εἰρήνη, καὶ ἔλεος, παρὰ θεῶν παντοκράτορες. Εὐχομαι ἰῶ παντεπέπτη καὶ δωτῆρ θεῶν: ἵνα ἐσοῖ εἰς ἐν ὑγία καὶ καλοκαρδίᾳ, σιωπῆσῃς τῇ οἰκίᾳ. Τεῖ. ὑμνοῦ γνωστῶν ἐσσοι, ὅπως τὴν δωρεάν, καὶ τὴν δωρεῶν ἰών, ἡ ἀπέσειλας ἡμῶν, ἐλάβαμεν: καὶ λίαν ἀγαπᾷμεν, καὶ σὺ ὀλίγας χάριτας ἔχωμεν σοι περὶ τῆς: ὅπως ἡ σὴ αὐθιγία εἰς ἡμᾶς δωρεῶν ὅσοι εἴσεις: καὶ ἡμεῖς ἐδωκάμεθα τὴν σιωπῆσῃς ἀνταμεβίω ἐκπληρώσαι: διότι τῆς ἐνεκα τῶν σκηνῶν ἀλάων, καὶ πολλῶν ἐναντίων, τῶν συμβεβηκότων ἡμῶν, σὺ ἡμῶν μεμκαρ σὺ ἡμετέρους, καὶ γνησίως φίλους ἡμῶν, κατὰ τὸ δίκαιον ἀγαπᾷσαι. Νῦν δὲ γνῶρισσα, ὅπως ἡ κασέλα, ἡ ἐξραφες ἡμῶν, γίνεται. καὶ μὴ λυπήσῃς περὶ τῆς βραδύτητος: ὅτι καὶ ἡμεῖς εἰς μεγάλην πείρασιν ἐνεκα τῶν ἰσχυρῶν: ὅτι ἡ ἀκρίβεια τῶν μασῶρων, τῶν ἐν πύθῃ ἀπὸ χειροποιήτων, ταῦτα κατεργάζεσθαι. ἀμῆ, ὅπως τὴν θεῶν ἡ ἐλαῖς, καὶ τὸ ἐλαῖον, γνησῆται: τὸ ἐθέλωμεν ὅσοι εἴσεις, καὶ ἐκπληρώσαι τὴν ἀνταμεβίω, ἡ ἐπίσης εἰς ἡμᾶς: καὶ εἰς ὀλίγον καὶ ὀλίγον δέλωμεν ὅσοι εἴσεις καὶ τὴν κασέλαν. μόνον μὴ γίνῃ ἀμνήμων εἰς ἡμᾶς. καὶ ἡ ἀγάπη, καὶ ἡ φιλία, ἡ ἔχωμεν ἀνὰ μετὰξυ, ἐσσοι ερεομῆ, καὶ ἀπὸ ἀπὸ τῆς καὶ πάντα ἐσσοι ἀρωγός, καὶ σερρός εἰς τὰς ἡμετέρας χρείας. καὶ εἰς σὺ ἡμετέρον πολλοῖς, ἐναντίως φανῆ κατὰ τὸ δωατόν σοι. καὶ ἡμεῖς, εἰς ἡμᾶς ὡρίσεις, ἐκπληρωτῶν ἀόκνως γνησῆται τῶν σῶν θελημάτων καὶ ταῦτα μὲν, ἔτω. ἡ δὲ τῆ θεῶν ἡ χάρις, εἴη μετ' ὑμῶν.

† ἀθηνῶν Νικαῖωρ, καὶ σὸς κατὰ πάντα.

spiritum dilectissime mediocritatis me: gratiam tibi det. pacem, misericordiam, Deus omnipotens. Precor, qui omnia providentia sua gubernat, & bona cuncta dat, Deum: ut semper prospera viaris valetudine, omniq; bonitate & felicitate, tuq; tuaq; domus tota. Certiorem te facio, nos beneficentia tue domum, quod nobis misisti, accepisse. Pro quo gratias tibi maximas, & agimus & habemus: tuam D. nobis munera mittere: cum tamen nos referendae gratiae pares non sumus. Nam propter contentiones, & multa adversa, quae nobis accidunt, non possumus, nostris saltem, & necessarijs amicis, ea prestare, quae par erat. Iam ad arculam quod attinet, de qua scripsisti: scito, eam confici. Quod autem tardius, noli egere: quia & nos ea res sollicitos habet: cui causam dat avaritia, quae nimium exigere solet, nostrae civitatis Opificum. At tamen quia, Deo bene iuvante, olea fructu suum protulerint: de eo mitemus, & pro tuo in nos beneficio gratiam referemus: sed & ipsam arculam brevi revertemus. Modò tu ne venias in oblivionem nostri. Maneat amicitia, quae inter nos coaluit, solida & immota. Semper opitulatorem te constantem, in necessitatibus nostris prebe. Inimicis nostris, quantum poteris, te oppone. Tunc nos vicissim, quicquid nobis iusseris, effectores eius impigri erimus: omniq; voluntati tuae satisfacemus. Hac, haecenus. Vale, Dei gratia vos benigne protegente.

Accepi tuum munus.

Arculam tibi gratus curabo.

Maneamus inuicem amici.

Athenarum Metropolita Nicanor, tibi deditissimus.

M. CRVSI ANNOTAT.

Extrihiscous Autographo inscriptum manu Protonotarij est: ἐξ ἀθηνῶν, ex urbe Athenarum. Hic Metropolita (ὁ ἀθηνῶν, καὶ πᾶσις ἐλάεισθαι, Episcopus sub se habet plures: Dianlianum, Coroneensem, Andrium, Horcotopiensem, Scyrium, Carystium, Porthmium, Aulonensem. Euripi quoque Episcopum olim: sed is nunc Metropolita est. Syræ item quondam, sed ibi nunc Latinus Episcopus est (quia multi ibi Itali) pater 14. liberorum, ex diversis concubinis: Græci uero illius loci πρὸ τοῦ παπᾶς habent: ut ex Gerlachio cognoui.

Athenarum Metropolitis.

μ.

ΤΩ ΑΥΤΩ.

EIDEM.

XXXX.

† Εντιμώτατε, δι' ἡμετέρας, λογιώτατε, καὶ ελεθεοδόσις, καὶ μέγα πρωτονοτάριε τῆς Ἐκκλησίας: καὶ ἡ ἐκαστὸν πνεῦμα τῆς ἡμῶν ταπεινότατης: χάρις εἴη σοι, εἰρήνης, καὶ ἔλεως, ἀπὸ θεῶν παντοκράτορα. Ἀντιβόλῃσεν τὴν αὐθεντίαν σου: ἵνα σιωδρῶσῃς διὰ τῆς ἡμετέρας τῆς καβαλαρίας τῆς ἡμῶν ὑπὸ θεοῦ: ὅτι

Honoratissime, nobilissime & doctissime D. Theodosi: magne M. Ecclesie Christi Protonotarie: fili secundum Spiritum humilitatis nostrae: gratia fruaris, pace, & misericordia, Dei omnipotentis. Vehementer oramus te: ut nobis in negotio Nicolai Cabellarij filio subuenias. Multum enim sudavimus, ut pa-

Salutatio.

E CERN

ὅτι πολλὰ ἐπαρχήσομεν, νὰ ἐλευθέρωσιν μετ' ἡμῶν αὐτῶν: καὶ εἰς ὅλας ὑποτάσσεται. καὶ ὁρῶσιν τε παύ μπόλα σκαῖδ' ἀλα ἀναμεταξὺ αὐτῶν: ὅπως αὐτῇ ἡ γυνὴ αὐτῶν πορδ' ἦσεν, πάσων τῶν πρίκων, καὶ τῶν περιγαμιαίων δ' ὠρέων, ἐξωτερικῶς ἔλαβεν. ὑμῶν δ' ἐπιπείθειται ἐστὶ, καὶ εἰς βέβηλον τε εἰρηνοποιήσεται. καὶ εἰς τὴν τρεῖς φορὰς σοι: ἵνα ἀναγκάσης, ὅπως γυνὴ ἐλεῖται εἰς αὐτῶν: καὶ ἀναπαυθῆμεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν πολλῶν σκαῖδ' ἄλων αὐτῶν. καὶ ταῦτα μὲν, ἔστω. ἡ δὲ τῆς Θεῆς ἡ χάρις, εἰς μετ' ὑμῶν.

† ἐθνητῶν Νικαίων, καὶ σὺς κατὰ πάντα.

cem coleret cum uxore sua: sed planè locum precibus nostris non relinquit. Semper plurima inter eos rixæ: muliere illum relinquente, omnemq̄ dotem auferente, & donationem ante nuptias factâ: quâ, viro in iudiciū infidelium adducto, obtinuit. Nunc aut̄ septē sunt anni, cū in gratiâ redire mutuâ recusant. Quapropter ad te has damus literas: in hoc ut totum incumbas, quò misere Deo reconcilietur inter se: & nos iē molestijs, quas suis tot contentionib. fecerunt nobis, liberemur De his, satis Domini gratia vos usq̄ protegat. Athenarum Nicanor, tuus totius.

Discordia diuturna & exulcerata coniugum.

Pacanda.

M. CRVSI ANNOTA.

Ut in Ecclesia, ita et in politica Oeconomiaq̄, subinde Zizania sua Diabolus serit. Quanta cum uoluptate conueniunt sponfus et sponsa: ut γλυκία παύτα, τὰ τῶν νεογάμων: Sed sæpe mox interuenit lolium: aut paupertate, aut profusione, aut ignauiâ, aut calumnijs, aut socrus conuictu. πολλὰς δὲ γάμους, γλυκίους ἀποβαίνουσι. Τηλικαῦτα ἢ τῆς μνηστῆρος ὄφιος πᾶνουργία. Hinc Iuuenal. Sat. 6. Semper habet rixas, alternaq̄ iurgia, lectus, in quo nuptia iacet: minimum dormitur in illo. Idem idem ergo Deus, precandus: ut concordiam inter coniuges conseruet.

Coniugij rixæ.

† ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΩ ἀγίω πρωτονοτάριω τῆς ἀγιωτάτης τῆς Θεῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐμοὶ δὲ ποθητῶ κατὰ πάντα, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶ ὑγιῶς δ' οὐ.

HONORATISS. ET ERV-DITISSIMO, S. Protonotario sanctissimæ Dei magnæ Ecclesiæ, meo longè charissimò, in manus proprias iradatur.

XXXL Theſsalonicæ.

† Τιμιώτατε καὶ λογιώτατε, ἀγίε πρωτονοτάριε τῆς ἀγιωτάτης τῆς Θεῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐμοὶ δὲ φίλων ἀρετῶν κατὰ πάντα: χαίροις ἐν κυρίῳ, καὶ ὑγιαίνοις, καὶ τῆς εὐλογημένης οὐκείας. Ἰδὲ καὶ αὐτοὶ τῆ μακροθυμίας τῆς Θεῆς καλῶς καὶ ὑγιῶς ἔχωμεν ἕως τῆς νῦν. καὶ τῶν χαρῶν τῆς σῆς τιμιωτάτης ἐμάθωμεν, καὶ ἐχάρωμεν. Εὐχόμεθα δὲ τῶ Θεῷ, εἶναι ὑμᾶς εἰς βαθὺ γύρας καὶ ὑπερτίμω, καὶ εὐτεκνίαν χαρῆσθαι ὑμῖν. πολλῶν, φίλτατε, αὐτῶσι δόξου ἔλλομεν ἀνθρώπων μὲν ἀναφορὰς τῆς ἡμετέρας πολιτείας, περὶ τῆς ὑποθέσεως ὡς τῆ μαχομένης, καὶ κληρονομίας: καὶ ὡς φίλος πρὸς ὅς, καὶ ἡ αὐθεντία σὺς σὺν δ' ἡμετέρου, ἐνεκα τῶν προτέρων θεαμαμάτων τῆ μαχεράμιβεβαιωθῆναι ἐν ὑμῶν, ὡς νόμιμα, καὶ διὰ τῆς τῆς ἀρρέντες θεαφομεν: ἵνα διὰ σὺν δ' ὁμοῦ τῶν φίλων γυνήσεται τὸ ποιῆται θεαμα: καὶ δ' ὁ θῆσεται τὸ θεαματοκομισθῆ. καὶ μὴ δόξου ἔχωμεν τῆς αὐτῆς αἰτήσεως: ἵνα σὺ πολλὸ χρόνον ὁ θεός, καὶ ταῦτα μὲν, ποθητῶ κατὰ πάντα, ἐρρώσο ἢ ἐν κυρίῳ μετ' ὑμῶν. δεκεβελῶ, δ'.

† ὁ θεὸς ἀλογικῆς ἰωάσαι φ, καὶ σὺς δ' ἡμέτης.

Honoratissime & doctissime, S. Protonotarie sanctissimæ Dei magnæ Ecclesiæ, mihi per omnia charissime: salve in Domino, & bona valetudine utere, tu, & benedicta tua domus. Ecce (quod tibi gratum) nos quoq̄, peccatis nostris Deo indulgente, adhuc bene ualeamus. Accepimus famâ de tuo gaudio, & ipsi quoque gauisi sumus. Gratulamur tibi, & precamur Deum: ut cum celebritate nominis uestri, ad longam ætatem perueniatis: & ut proba vos progenie Dominus donet. De cætero, scito, charissime: nos istuc hominem mittere: qui cum relatione nostrarum ætionum, etiam de negotio Machrami Canstrisii exponat. Ibi tu, pro fidelis amici officio, te adiutorem de prioribus literis Machramo impertias: ut ea nunc etiam, ut legitima, confirmentur. Ideo fidenti animo scribimus: ut operam amicorum, tale conficiatur Scriptum, & tabulario datur. Quæso, ne frustremur hac petitione. Ita te Deus longæuam faciat. De his, charissime, satis. Vale beneficio Domini. Mensis Decemb. die 4. Theſsalonicæ Metropolitæ Ioasaphus tuus ad Deum Orator.

Salutatio.

Gratulatio de matrimonio.

Petitio de confirmandis Machrami literis.

M. Crv.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Theſſalonice, Chramni templa habent uiginti. Turcæ uerò, tātūm tria. Magna ibi Iudeorum multitudo eſt. Theſſalon. Huius Metropolitæ, plures Epiſcopatus habet: ut Epiſcopatum Cypri ſeu Pydiæ: Epiſcopatum Seruiorum, Metropo- Epiſcopatum Caſandriæ, Epiſcopatum Lite & Rhendinæ: Epiſcopatum Hieruſi, ſeu S. montis: Epiſcopatum lis. Lycostomi, ſiue θιας αλιων τιμπων, & alios: ſicut mihi D. Gerlach. retulit. τὸ πολλοχρόνον lege πολυχρονίον. Scripta eſt, ut uidetur, 1579. celebratis iam à Theodoſio nuptijs, & Patriarcha Metrophanē reſtituto: à quo ſcil. confirmationem officij, Naachramus petebat. Sigiſſum, cerā ſtama erat: in quo, literarum quidam Iuſtus ἀμυδροί.

μβ.

ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ.

† Οἱ ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἐπαρχίᾳ θεοσκοπέ- νοι, & λαβέσασθαι ἱερεῖς, πριωτάτοι ἀρχόντες, καὶ ἄπας ὁ τῆ κυρία χρις ὄντιμ Ⓞ λαός: χά- ρις εἴη ἁγιασμη ὑμῶν, καὶ εἰρήνης, καὶ ἐλε Ⓞ, πρὸς θεῶν. Ο παρὸς ὑμᾶς ἐρχόμενος, ὀνόματι φερίκ Ⓞ, ἐκ τῆς χώρας τυγχάνης βένι- ςας. Ὡς τῆ ἐπέερα τῆ ἀρχεκάκη ἐχθρῶν. ἔπεισε χρεῖς ἄσπερῶν τρεισχιλίων: ἐπεὶ ὁ πα- ρὴρ αὐτῶν γέγονεν ἐγκυκτής, διὰ πναρ, ρίζου ὀνόματι: μέλλοντε ὑπὸ τῶν ἐξω κρατῶν τῶν δσπλεατα. Οὐτιν Ⓞ δσπλεατῶντ Ⓞ, καὶ τῆ πικρῶς αὐτῶ τῶν βίου δσπλεατῶντ Ⓞ: αὐ- τὸς αὐτῶ αὐτῶ ὑπὸ τῶν δσπλεατῶν κρατῶν. Διὸ μὴ ἐχωρῶ αὐτῶ δῆναι ὑπὸ τῆς ἀγῶν πε- νίας, ἐρχεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὅδῦ ἐλεήμονας καὶ φιλοπῶχας χρις ιανῶς. Διὸ βοηθήσατε, καὶ ἐλεήσατε αὐτόν: ὁ μὲν, πολλοὶ: ὁ δ᾽, ὀλίγοι: ἐ- κας Ⓞ, κατὰ τὴν ἰδίαν δῶαμιμ, καὶ ἀγα- θῶν πρεαίρεσιμ: ἵνα, αὐτὸς μὲν, διὰ τῆ ὑμετέ- ρας, στωδρομῆς δῶρηθῆ ἔβαρυτά τῆ χρεῖς ἀ- παλαγεῖναι: ὑμεῖς ὅ, τῆ μιὰ ὄν ἐκ ἔμιδα πο- δότα, καὶ ἐλεήμον Ⓞ θεῶν, ἐκατονταπλασιό- να λείψεσθαι: καὶ ζῶντε τὴν αἰώνιον κληρονο- μῆσεισθαι. ἔ ἡ χάρις, καὶ τὸ ἄπειρον ἐλε Ⓞ, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμήν.

† λαροσθης ἱερεμίας.

† Δημονίκα καὶ Ελαστων Ⓞ δαμα- σκίω Ⓞ.

COMMEMORATIO, λύτρον colligenti.

XXX XII. Larisā.

Quicumq; ditionis nostra estis, venerabi- les Sacerdotes, viri nobilitate prastantes, om- nisq; de Christi nomine appellati popule: gratiam vobis uniuersis, pacem, & miseri- cordiam, à Deo precamur. Hic, qui ad vos venit, nomine Francus, è ciuitate Bunista est: qui malignitate veteris serpentis, incidit in as alienum ter mille Asprorum: quod pater eius pro quodam sponderat, cui nomen Ri- zo: cum huic capitalis pœna, in iudicio paga- norum immineret. Rizo autem mortuo, pa- tre item Franci defuncto: nunc filius hic à cre- ditoribus tenetur. Qui cum extrema pauper- tate pressus, soluendo non sit: accedit ad vos, tanquam misericordes, & inopum amantes, Christianos. Succurrite igitur, quæsumus, mi- seretes ipsius: alius, liberaliter: alius, exigue: singuli, pro facultate sua, & bono proposito: ut tum ipse, vobis ad opitulandum concurrē- tibus, grauissimo debito exoluatur: tum vos, mercedem à mercedis datore, misericorde Deo, centuplam capiatis: heredesq; sempiter- na uita sitis. Cuius gratia, & infinita misera- ricordia, vobis omnibus adsit, amen.

Francus, Ripem æris alieni per- soluēdi cau- sa querens cōmēdatur pijs.

Larisæ Hieremias. Demonici & Elassonis Damascenus.

Hæc subscriptio, in hoc signo etiam est.

M. CRVSI ANNOTAT.

Hic Hieremias, postea Patriarcha. Sicut Thessalonicensis Metropolitae, καὶ οὐκ ἄλλως ἢ ἰτα Larissae...

Larissae Me- tropolita.

Mendici in Turcie

μγ'. Ἰ ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΗΜΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΤΙ ΔΕΣΠΟΤΑΤΩ ΤΩ ΕΙΚΟΝΟΜΑΧΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΔΕΛΦΙΝΩ Δ' ΟΥΚΙΝ.

SANCTISSIMO NOSTRO DOMINO, Oecumenico Patriarchæ, cum reuerentiâ detur.

XXXXIII

† Παναγιώτατε ἡμῶν αὐτοκράτωρ, καὶ εἰκονομαχὲς πατριάρχαι: δὲ ἁγίως τῷ σὺν πνευματικῶν παναγιώτατι: δεόμενοι κυρίως τῷ θεῷ, καὶ τῆς αὐτοῦ πλάκας...

Sanctissime Domine noster, Oecumenice Patriarcha: adoramus, ut seruos decet, tuam sanctitatem: orantes. D. Deum, & intemperatam purissimamq; eius matrem: ut bene ualeas, instauranda & amplificanda magna Dei Ecclesia causa: ad laetitiam & spiritualem exultationem nostram, qui tuam diuinitatem diligimus. Scito, sanctissime Domine: quendam, Apostolum nomine, ex pago Pczula oriundum: uxorem ibi habuisse, & ex ea filiam. Mortua autem illa uxore, uenisse istuc: & alteram uxorem, ex pago Lazari dicto, duxisse: ibiq; filia procreata, mortuum esse. Hanc, hereditate accepisse cuncta illius bona, priore filia exclusâ. Hac autem, nupta viro, cui nomē Drosus, ex hereditate nihil habet. Vir ergo ipsius, nunc ad eam s. adit poscens, quicquid iure ad uxorem suam pertineat, tanquam curator eius: in eamq; rem à nobis literas confirmari petiit. Quia de causa, notum tibi facimus hoc: ut ne patrimonio illa suo prorsus priuata remaneat. Tua uero s. quæ pupillis, loco patris: & iniuriam patientibus, vice Patris, sit faciat, queso, ipsam quoq; ex æquo hereditati illi alteri scilicet sorori suæ: ne à paternis bonis alienam relinquat: præsertim, cum eam tanquam ex herede, quotidie uir suus obiurgat. Tuis porro sanctis, & maximum apud Deum pōdus habentibus precibus, suos per omnem uitam nostram commendo.

Optatio faulta.

Posterioris matrimonij filia, huius patris ex alio, prioris præterita, Ergo Patriarcha huic priori succurrat.

Larissa Hieremias, s. tua seruus.

M. CRVSI ANNOTAT.

Autographo huius Epistolæ inscriptum erat: Ἡ παρὰ τοῦ ἐξ ἡμῶν, εἰς ἡμῶν, ἐχὼ ἀπεντα: una filia, Irena, possidet omnias patris & matris. Deinde differunt hæc duo θεῶν, diuinitas, diuina natura, deitas: θεοπατρὸς uero, per ἀ, diuinitas ueritates. Homo aliquis, δὲ αὐτῷ dicitur, ut Plato: non αὐτῷ, θεο.

XXXVIII. Lira & Rhendina.

† ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΗΜΩΝ ΑΥΘΕΝΤΟ ΚΑΙ ΔΕΑΣΟΤΗ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ, ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ, ΟΥΛΑΒΩΣ ΑΝΑ ΤΗΜΙΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΔΟΘΕΙΝ.

† Παναγιώτατε ημών αυθεντα, κα δεασοτα θεότατε, θεοπροβλητε αρχιεπισκοπε κωνσταντινουπόλεως, νεας ρώμης, κα οικουμενικε πατριάρχα: ελπις ημών εις θεόν, υγιαίνειν τλω σλω παναγιότητα εις ετών πολλών περιόδους: ως εσασιμ κα κωρτισμού παντός ε χειρωνυμω πληρωματος: κα εις ημετεραν καύχησιμ, κα ψυχικημ αγαλλιασιμ. Περί τ υποθεσεως εκεινης τ εμάτις, κα αυθις αντιβολέντες κερηβαρήμεν τλω σλω παναγιότητα. Δι τ τωτο, μη γένοιτό σοι ως βάρους. Προς γδ άλλου πατέρα εκ εχομεν κωλαφυγειν. Διό μη όργισθεις ημίν, αναφέρωσι κα αυθις περι τ αυτ υποθεσεως. η γδ αναισθης εκεινη γυνή, επι κα αυθις πφρασμοίς ημάς υποβάλλει: ζητῶσαι ικανα αργύρεα παρ αυτ εμάτις: ως ε χωρισθῆναι αυτ. η μεν εμση παναγιότης απέσειλεμ ημίν χράμμα τίμιου: άλλ εκ οίδα, όπως άσαφώς ό γραφός γάτ εγραψεν. Εοικε γδ τω τω κροισω χρησμού δοθέντι. διό κα αυθις μη άπαξιώσης αυτεπισειλαι ημίν κα επι ετέραμ γραφών, διφασαφῶ ημίν τω ποιητέω. ημείς μεν γδ, δια τ εάσαι τ αυδρα αυτ άκονται: κα πορδθῆναι εν ετέρα χώρα, περα γνώμην ε άνδρος αυτ, με τινος εσεν άνθρώπυ, κα μη συγγενῆς εμάτις: διεζέξαμεν αυτλω. η εση παναγιότης, ετερον ημίν κελευεις νόμω κεφάλω όριον, κα ετω διαζευξαι. Ενθεντοι παν τοθεμ ήπορήμεθα. εν μεν τῆς σῆς παναγιότητος, δεδιότες τλω ενιπλώ: εκ η εκεινης, απειπάμενοι ταις πφρασμοίς. Δός εμ ηση παναγιότης τῆμ λύσιμ εμφοτέρως: κα η ημάς μεν, εκ πφρασμού: εκεινον η, τ πωχόν μάτιον, εκ τ τιαύτης γυναικός, ελδθερωσόν. εν ηση γδ δεξιά, κα τω λύρι, κα τω δεσμεύ, ενεσι. ταυτε μεν δελικώς αναφέρω τῆση κα αυθις παναγιότητι: κα μη εσω βάρους. Διαρρών γδ, ως βεταλης δ ελος, ανατίθημι τω κοινω πατρι κα δεασοτη, τω τῆς υποθεσεως κα τ ετων μεν, άλλις. αι η θεοπεθεεις άγαλα τῆς σῆς παναγιότητος, φρήσαν ημίν φυλακτῆρου βίω παντί.

† κατὰ πάντα δ ελθῶ τῆς σῆς παναγιότητος, λιτῆς κα ρουδίνης δαμασκλώως: φευ. ζ.

SANCTISSIMO NOSTRO DOMINO Archiepiscop. Constantino-pol. nouæ Romæ, Patriarchæ Oecumenico.

Sanctissime Domine noster, herc diuinis virtutibus exornate, a Deo date Archiepiscop Constant. nouæ Romæ, Patriarcha Oecumenice: spes nos in Deo tenet, S. tuam ualere in multos annos uertentes: ut coagmentetur & perficiatur totus Christianorū grex: ad gloriationē nostram, & animorum exultationē.

Salutatio

Iam de negotio illo Matij, denuo refero: & rursus tue S. caput precibus nostris obtundo. Ideo ne graue, quaeso, tibi uideatur. Aliū. n. patrē, ad quem confugiamus, nō habemus.

Mulier improba diuortium recusat, nisi pecunia detur. Tu ergo, Domine, diserte consilium nobis da.

Quare noli succensere nobis, eandem etiam crāben iterū tibi apponētib. Etenim impudēs illa mulier, iterū iterūq, nobis negotia facessit: dū pecuniā, eāq, nimīā, a Matio postulat: si debeat ab illo separari. Sanē. tua S. ad nos misit venerabile rescriptū: sed nescio, q factū sit, ut obscure id a Scriba scriptū sit. Simile namq, oraculo est illi: quod Croeso olim datū fuit. Quapropter denuo rescribere nobis aliter, ne dedigneris: ut certō nobis cōstet, quid facere debeamus. Nos. n. quia ipsa a uiro suo inuito discessit: & præter uoluntatem eius, in aliā regionē, cū quodā alieno homine, nullā cognationē cū Matio habente, pfecta fuit: diuortium inter illā, & uirū, esse uoluimus. Tua uerō S. iubet, nos aliud legis caput quære, & sic demū separare ipsam. Inde in magna difficultate & dubitatione uersamur. Nā hinc a S. tua obiurgationē metuimus: illinc uerō, scelestæ huius vexationib. defatigati sumus. Soluat ergo tua S. nodū utring, nos, ab importunitate muliercule: illū uerō miserū, a societate improba uxoris, liberando. Nā penes te est: solucre ne uelis, an ligare. Hæc ego demissē denuo ad S. tuā refero: quæ ne molesta accidat, ualde oro. Quia enim tu, cōmunis noster pater et dominus es: ideo negotium, ut uilis seruus, iterū cū fiducia tibi propono. De hisce, satis. Deinceps uerō, pia tua, Deo acceptissima, preces, omni uita nostræ propugnaculum sint.

Obedientissimus S. tue seruus, Lira & Rhendina Damascenus. Februar. 3.

M. CRVSI ANNOTA.

Mulier otiosa & uaga

Lira Rhendinae; Episcopus, Thessalonicensi Metropolitæ subiectus est. Suscripsit hic etiam Damascenus 1564. cum alijs, depositioni Patriarchæ Ioasaphi. De muliere φιλετώδης, Theognis ait: Εβαίρω δὲ γυναικὴ πρὸς ἄρομον, ἀνδρῶν τε μάρτυρον: Odi, si uaga sit mulier, si uirq; uorax sit: ὅς τῳ ἀλλοτρίῳ βάλει τ' ἀρετρῶν ἀρετρῶν. Atq; aliena, sui prodigus, arua petat.

Oraculum Croeso datum, hoc fuit: Κροῖσος, ἄλλω διαβάς, μεγάλην ἀρχὴν κατεκλήσει.

E 3 Croe-